

ՔԱՆԱԾՏԵՂՄԱԿԱՆՇԱՐԱԿԱՆՆԵՐ

Ինծի կուգայ որ այնտեղ ձեռք է հասակըս առեր,
 Հին պարսեզդն երբ անցեր եմ հոգիով մանուկի.
 Նախնիքներուս հաւաստով պտուղի հոտ ու համեր՝
 Կախուած քեւէն միրգերու, ամէն ծառէ վերքերի...:

Շարականներ՝ վէս ու խոր. արտին խորէն, դարէ դար,
 Ամէն հայ երգն իր երգեց ձեր խօսքերուն մէջ արի.
 Դուք մեծ հոգին հայութեան կ'օծէի շունչով մը բարի,
 Շեղանքին մէջ անոր խառնած արիւնն իր արդար...:

Ասեմ մը ձեզ լինցի օտար բոյրի ետեւէն.
 Բայց ոչ մէկ տեղ ես ինկայ անուշ համին ու հոտին
 Ձեր ծառերուն, ծաղիկին, գունեղ մարթովն իրենց հին,
 Այնպէս պայծառ, հարազատ, արիւնիս մէջ յորդելէն...:

Շարականներ՝ առկախեալ դուք լուսաւոր պարսեզներ,
 Որ արեւուն հպումով ծիրանեգոյն կը կեմաք,
 Ու բոյլ կուտաք հեռուէն որ ձեզ դիտեմ միայնակ,
 Ու ձեզ երգեմ, երբ անցնի հաւաստ հոսանքը մէջէս...:

Երբ հանգիպիմ ես ձեզի, քէ իսկ ըլլամ անհաստ,
 Ձեր շեշտերուն ներքեւ զիս տակաւ կ'ընէի խանդակաք:
 Ձեր ձայներուն հետ խորունկ՝ շարականներ հրմայիչ,
 Ես կ'արբեմամ հաւաստէս...: Ու կ'աղօթեմ քիչ առ քիչ...:

ԱՆՆԵԼ

1944

